

« метъ необходимо е или самъ-си человекъ да о-
 « биколи страната по сичкытъ посоки, или пъкъ да
 « са рѣководи отъ най-добрытъ топографически и
 « исторически извори. » Въ послѣднія случаи, Фаль-
 мерайеръ съвѣтува любопытнытъ да обърихтъ осо-
 бенно вниманіе на френската Carte de la Morée
 (отъ 8 листа), дѣто ще изброитъ до 153 названія
 чисто-славенскы по тѣй-называемата гора *Тайгетъ*
 (Пентадактилосъ) и по Евротската долина. ⁽²¹⁾
 « А който са сумнѣва, дума той на свършване, въ
 « славенското значеніе на мѣстнытъ названія, какъ-
 « то: *Косова, Левицова, Половица, Варсава, Си-*
 « *цова, Горица, Кривица, Саганъ и Трикоцова,* —
 « то може да остави сичко туй на-странѣ и да не
 « си боли главата за привождане на своитѣ дока-
 « зателства. »

§ 20. Заключение: — Предѣлытъ на днешна
 Македонія съ населенытъ тамъ отъ старо
 време кога славенскы.

Бѣльжска. — При свършването на критичес-
 ката тѣзи часть отъ отечественната исторія, ный
 считамы за длѣжность да засвидѣтельствуемы дъл-
 боко уваженіе къмъ трудоветъ на учениѣишя ис-
 торико-филологъ нѣмскый, *Я. Ф. Фальмерайера*. За-
 щото той първый между ученнытъ си съотечествен-
 ницы са рѣши да отхвърли народнытъ предразсѣдки и

⁽²¹⁾ Подробенъ списъкъ на тѣзи имена глед. въ извѣс-
 тната рѣчь Фальмерайера, четена отъ него въ Минхенската
 гаучна Академія въ 1835 год., стр. 73. Ёще и въ статья-
 та изъ *Маяка* „Исторія сѣверо-восточной Европы, и пр.“
 подъ забѣлка на стр. 78. —